॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

नमस्ते रुद्र मृन्यवं उतो त् इषंवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमः। या त् इषुः शिवतंमा शिवं बभूवं ते धनुः। शिवा शंर्व्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तनुवा शन्तंमया गिरिशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुं गिरिशन्त हस्ते (१)

बिभुर्घ्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुंरु मा हिर्रसीः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्वृमिञ्जगंदयक्ष्मर सुमना असंत्। अध्यवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यों भिषक्। अहीईश्च सर्वाञ्चम्भयन्थ्सर्वाश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अंरुण उत बुभ्रः सुमङ्गलेः। ये चेमार रुद्रा अभितों दिक्षु (२)

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा १ हेर्ड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नदंशन्नदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीढुषें। अथो ये अंस्य सत्वांनोऽहं तेभ्योऽकरं नमंः। प्र मृंश्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्बियोज्याम्। याश्चं ते हस्त इषंवः (३)

परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहंस्राक्ष शतेषुधे। निशीर्यं शल्यानां मुखां शिवो नंः सुमनां भव। विज्यं धनुंः कप्रदिनो विशंल्यो बाणंवा उत। अनेशन्नस्येषंव आभुरंस्य निष्क्षिं। या ते हेतिर्मीं ढुष्टम् हस्ते बभूवं ते धनुंः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमंयक्ष्मया परिं ब्भुज। नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंन। परिं ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृंणक्त विश्वतंः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेंहि तम्॥ (४)

हस्ते दिक्ष्विषंव उभाभ्यां द्वाविर्श्यतिश्च॥=

٠,٦

नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्यें दिशां च पत्ये नमो नमों वृक्षेभ्यो हिरंकेशेभ्यः पशूनां पत्ये नमो नमों बभ्रुशायं विव्याधिनेऽन्नानां पत्ये नमो नमों बभ्रुशायं विव्याधिनेऽन्नानां पत्ये नमो नमो हिरंकेशायोपवीतिने पुष्टानां पत्ये नमो नमों भ्वस्यं हेत्ये जगतां पत्ये नमो नमों रुद्रायांतताविने क्षेत्राणां पत्ये नमो नमों सूतायाहंन्त्याय वनानां पत्ये नमो

नमो (५)

रोहिताय स्थपतेये वृक्षाणां पतेये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पतेये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषंधीनां पतेये नमो नमं उच्चैर्घोषायाऋन्दयेते पत्तीनां पतेये नमो नमः कृथ्स्रवीताय धावते सत्वनां पतेये नमः॥ (६)

वर्नानां पर्तये नमो नम् एकात्रतिर्श्यवं॥———[२] नम्ः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पर्तये नमो नमेः ककुभायं निष्क्रिणें

स्तेनानां पतंये नमो नमों निषक्षिणं इषुधिमते तस्कराणां पतंये नमो नमो बर्श्वते परिवर्श्वते स्तायूनां पतंये नमो नमो निचेरवे परिचरायारंण्यानां पतंये नमो नमें सृकाविभ्यो जिघा स्राय्यो मुष्णतां पतंये नमो नमों ऽसिमद्यो नक्तं चर्रद्धः प्रकृन्तानां पतंये नमो नमें उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानां पतंये नमो नम (७)

इषुंमद्धो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यः प्रतिदर्धानेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंद्र्यो विसृजद्धंश्च वो नमो नमोऽस्यंद्र्यो विध्यंद्र्यश्च वो नमो नम् आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्धो जाग्रंद्र्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठंद्र्यो धावंद्र्यश्च वो नमो नमः स्वपद्धो जाग्रंद्र्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठंद्र्यो धावंद्र्यश्च वो नमो नमः स्वपद्धा जाग्रंद्र्या अधिकार्धः स्वपद्धाः वो नमो नमः स्वपद्धाः अधिकार्धः स्वपद्धाः स्

शायांनेभ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्धो जाग्रद्धश्च वो नमो नम्स्तिष्ठद्धो धावद्धश्च वो नमो नमः स्भाभ्यः स्भापंतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमः॥ (८)

कुलुश्चनां पतंये नमो नमोऽश्वंपतिभ्यश्चणि च॥
[३]

नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उगंणाभ्यस्तु रह्तीभ्यंश्च वो नमो नमो गृथ्सेभ्यो गृथ्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेंभ्यो व्रातंपतिभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यो गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो मृहन्द्यः श्चु हुकेभ्यंश्च वो नमो नमो रिथभ्योऽरथेभ्यंश्च वो नमो नमो रिथभ्योऽरथेभ्येभ्ये

रथंपितभ्यश्च वो नमो नमः सेनाँभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः श्वन्तभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कुमिर्ग्भ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेंभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकुद्धो धन्वकुद्धांश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथेंग्यः श्वपंतिभ्यश्च हे चं॥———[४]

नमों भुवायं च रुद्रायं च नमंः शुर्वायं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमंः कपुर्दिने च व्युप्तकेशाय च नमंः सहस्राक्षायं च शृतधंन्वने च नमों गिरिशायं च च नमा ज्युष्ठाय य कानुष्ठाय य नमः पूर्वजाय यापर्जाय य नमा मध्यमाय यापर्वत्माय च नमों जघन्याय च बुधियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमं उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमो वन्याय च

कक्ष्याय च नर्मः श्रुवायं च प्रतिश्रुवायं च (१३) नर्म आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नर्मा वर्मिणं च वरूथिने च नर्मा बिल्मिने च कविने च नर्मः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥ (१४)

- - - ड ड - - - प्रितिश्रवायं च पर्श्वविश्यातिश्व॥————[६]
नमों दुन्दुभ्यांय चाहनुन्यांय च नमों धृष्णावें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिंताय

च नमों निषङ्गिणे चेषुधिमतें च नमंस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिने च नमः स्वायुधायं च सुधन्वंने

च नमः स्रुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सर्स्याय च नमो नाद्यायं च वैश्वन्तायं च (१५) नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च

नमः कूप्याय चाव्ट्याय च नम् वष्याय चाव्ष्याय च नम् मध्याय च विद्युत्याय च नमं ईप्रियाय चात्प्याय च नम् वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च॥ (१६)

नमः सोमाय च रुद्रायं च नमस्ताम्रायं चारुणायं च नमः शङ्गायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हुन्ने च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय नमः शम्भवं च मयोभवं च नमः शङ्करायं च मयस्करायं च नमः शिवायं च शिवतंराय च (१७)

नमुस्तीर्थ्याय चु कूल्याय चु नमः पार्याय चावार्याय चु नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय चु

पञ्चमः प्रश्नः (काण्डम् ४)

नमं आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिक्त्याय च प्रवाह्याय च॥ (१८)

नमं इरिण्यांय च प्रपथ्यांय च नमंः किश्शिलायं च क्षयंणाय च नमंः कपर्दिनं च

पुलस्तयें च नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह्येष्ठायं च नमौ हृद्य्याय च निवेष्याय च नमः पारस्व्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्यांय च हरित्यांय च नमो लोप्यांय चोलप्यांय च (१९)

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमंः पुण्याय च पर्णशृद्याय च नमोंऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किरिकेभ्यों देवाना ५ हृदंयेभ्यो

नमों विक्षीणुकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्हतेभ्यो नमं आमीवृत्केभ्यः॥ (२०)

द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रज्ञीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पंशूनां मा भेर्मारो मो एंषां किं चुनाममत्। या ते रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तया नो मृड जीवसें। इमार रुद्रायं तुवसें कपूर्दिनें क्षयद्वीराय प्र भरामहे मृतिम्। यथां नुः

शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामं अस्मि- (२१)

न्ननांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय नमंसा विधेम ते। यच्छं चु योश्च मनुरायुजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो मुहान्तंमुत मा नो अर्भुकं मा न् उक्षंन्तमुत मा नं उक्षितम्। मा नों वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तुनवों (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनेये मा नु आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नों रुद्र भामितो वंधीर्हविष्मंन्तो नमंसा विधेम ते। आरात्तें गोघ्न उत पूरुष्घ्रे क्षयद्वीराय सुम्रम्स्मे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्यधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि (२३)

श्रुतं गेर्तुसदं युवानं मृगं न भीमम्पह्लुमुग्रम्। मृडा जीर्त्रे रुद्र स्तवानो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः। परिं णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परिं त्वेषस्यं दुर्मृतिरंघायोः। अवं स्थिरा मुघवंद्र्यस्तनुष्व मीढ्वंस्तोकाय तनयाय मृडया मीढुंष्टम् शिवंतम शिवो नंः सुमनां भव। परमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान आ चंर पिनांकं (२४)

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयो-उन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बांह्वोस्तवं हेतयंः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥ (२५)

अस्मिः स्तनुवंः स्तुहि पिनांकमेकान्नत्रिःशर्च॥____

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याँम्। तेषा र सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। अस्मिन्महत्यंर्ण्वैं ऽन्तरिक्षे भवा अर्थि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठौः शर्वा अथः क्षंमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्ं रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृक्षेषुं सस्पर्श्वरा नीलंग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासंः कपर्दिनंः। ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्। ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबृदा यव्युधंः। ये तीर्थानिं (२६)

प्रचरंन्ति सृकावंन्तो निषङ्गिणं। य एतावंन्तश्च भूयार्सश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे। तेषा र सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमों रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामत्रं वातों वर्षमिषेवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्वस्तिभ्यो नमस्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि॥ (२७)

तीर्थानि यश्च षद्वं॥. -[88] नर्मस्ते रुद्र नमो हिरंण्यबाहवे नमः सहंमानाय नर्म आव्याधिनींभ्यो नमों भवाय नर्मों ज्येष्ठाय नर्मो दुन्दुभ्याय नमः सोमाय नर्म

इरिण्यांय द्रापें सहस्राण्येकांदश॥११॥ नर्मस्ते रुद्र नर्मो भुवाय द्रापे सुप्तवि रशितः॥२७॥

नमंस्ते रुद्र तं वो जम्भें दथामि॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे पश्चमः प्रश्नः समाप्तः॥४-५॥